

De Zeezwaluw arriveert in een nieuw continent

Correspondent te Domburg

Het vertrek op 21 januari uit Las Palmas verliep gesmeerd. Afscheid nemen van lieve vrienden die je waarschijnlijk lange tijd niet meer ziet, is altijd een moeilijk moment bij vertrek.

Maar om 10 uur 's ochtends waren de Zeezwaluw en de bemanning helemaal gereed om de landvasten los te gooien. Met hulp van Marjo en Edwin ([Orion of Aberdeen](#)) en Gerdie ([Impact](#)) lukte dat perfect.

Vanaf diverse steigers wordt driftig gezwaaid en de bemanning een goede reis toegewenst. Net buiten de havenhoofden gaat het grootzeil omhoog en even later rolt de genua uit. Eindelijk op weg naar Suriname! Er staat een licht windje maar er kan met het bakstagwindje zuidwaarts gezeild worden, richting Kaap Verdische eilanden. Het plan is om niet te stoppen in de Kaap Verdische eilanden als de reis voorspoedig verloopt én de weersberichten goed blijven.

Dat plan lukt en na 9 dagen kan de koers naar Suriname opgepakt worden. Op 30 januari na 1100Nm heeft de bemanning een slecht moment, terwijl de Zeezwaluw met alleen dubbel gereefd grootzeil zeilt tijdens een NO-wind van 20-25kn van 160° inkomend. In een harde vlaag van 30*kn wind terwijl een kruisdeining zorgt voor een soort wervelwind, breekt het slechts 8-jaar oude RVS-lummelbeslag (verbinding giek-mast) op de lasnaad doormidden ten gevolge van een ongewilde gijp. Gelukkig blijft alles op de plek hangen en is er verder geen schade aan want of tuig. De genua wordt uitgerold en de bemanning sjort de giek midscheeps vast en kan het grootzeil daarna redelijk netjes op de giek opdoeken.

Nog minimaal 1700Nm te gaan met alleen de genua tot de beschikking. Ach, ook dat lukt prima, alleen duurt de trip dan iets langer. Dus eindelijk na 2975Nm en 22,5 dag op zee, zeilt de Zeezwaluw op 12 februari de Suriname rivier op. Een nieuw continent om te ontdekken. Doordat het donker is tijdens het aanlopen, is er helaas nog weinig van te zien.

Omdat de bemanning pas op 19 februari een Simkaart voor bellen en internet kon scoren, bleef het aankomstbericht wat langer uit. Maar hier dan eindelijk het verlossende bericht over de veilige aankomst van de Zeezwaluw en haar bemanning te Suriname. In het komende reisverslag volgt meer info over de "Atlantische oversteek". De correspondent was aanwezig bij het afmeren door de info over de vermoedelijke ETA (Estimated Time of Arival).

Om 9 uur 's avonds meerde de Zeezwaluw tussen 2 palen af bij de [Sailing Club Suriname](#) in de Suriname rivier. Aangezien het de dag na springtij was, stroomde de rivier als een gek. Afmeren in het donker met zoveel stroming is dan erg lastig. Gelukkig liep het tegen de kentering (doodtij=geen stroming) waardoor de stroming snel minder werd.

Ook lagen Petra en Jan Willem met de havendinghy en een sterke schijnwerper klaar om assistentie te verlenen. Na een half uurtje ploeteren, hangt de Zeezwaluw aan lange lijnen veilig tussen de palen. Na 13 jaar kan de bemanning hun mede-Vertrekkers-2003 weer in levende lijve begroeten en het glas heffen op een geslaagde overtocht en aankomst in Suriname.

Intussen hebben de Zeezwaluwtjes al wat uitstapjes gemaakt in de directe omgeving. Op maandag inklaren in Paramaribo met P en JW, samen per bus naar Paramaribo voor Simkaart, marktbezoek en boodschapjes en met de fietsjes naar Domburg voor internet en kijken of er nog bekende zeilboten aan de ankerboeien liggen. Binnenkort volgt meer nieuws over de ontdekkingsochten van de bemanning.

— / —